

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898972
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898972.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením 15. apríla 2015 v trestnej veci Q. O. , v konaní o návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní Q. O. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. marca 2014, sp. zn. 4 Ntc 13/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. marca 2014, sp. zn. 4 Ntc 13/2013 sa z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z.z. o d m i e t a sa uznanie a výkon peňažnej sankcie uloženej trestným rozkazom Obvodného súdu Böblingen, sp. zn. 8Cs 101 Js 102406/12 z 5. decembra 2012 občanovi Slovenskej republiky Q. O., nar. X. G. XXXX, trvale bytom K. XX, E. (okres P.), za trestný čin krádeže v jednočinnom súbehu s trestným činom spôsobenia škody podľa §§ 242 ods. 1, 303, 303c, 248a, 25 ods. 2, 52 nemeckého Trestného zákona.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 26. marca 2014, sp. zn. 4Ntc 13/2013 podľa § 7b ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z.z. o uznaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, uznal rozhodnutie o peňažnej sankcii uloženej Q. O. vo výške 1260,- Eur Obvodným súdom Böblingen sp. zn. 8Cs 101 Js 102406/12 z 5. decembra 2012 s tým, že sa vykoná na území Slovenskej republiky.

Rozsudok bol doručený Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici (ďalej len prokurátor) 31. marca 2014, Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky 2. apríla 2014.

Q. O. rozsudok nebol doručený, nakoľko sa v mieste trvalého bydliska už dva roky nezdržiava, naposledy bol zistený jeho pobyt v mesiacoch marec, október a november 2013 v Spolkovej republike Nemecko. Opatrením predsedu senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. novembra 2014, sp. zn.

4Ntc 13/2013 bolo podľa § 358 ods. 1 Tr. por. vyhlásené konanie proti ušlému a opatrením z 25. novembra 2014 bol podľa § 40 ods. 1 Tr. por. z dôvodu § 37 ods. 1 písm. d/ Tr. por. Q. O. ustanovený za obhajcu JUDr. Jaroslav Klátik, ktorý rozsudok prevzal 9. decembra 2014.

Q. O. podal 19. decembra 2014 proti rozsudku odvolanie. Uviedol, že suma 60,- Eur nie je súčasťou rozhodnutia a ani obsahom spisu. Krajský súd rozhodol nad rámec rozhodnutia súdu cudzieho štátu. Ide o zjavný nesúlad medzi rozhodnutím o peňažnej sankcii a vydaným osvedčením (§ 12 ods. 2 písm. a/ zák. č. 183/2011 Z.z.). Uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii mal krajský súd odmietnuť. Žiada, aby odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku.

Prokurátor sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd, ako súd odvolací na podklade včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zo spisu zistil, že odvolanie je dôvodné pre nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu.

V zmysle § 11 ods. 5 zák. č. 183/2011 Z. z. proti rozsudku podľa odseku 2 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 183/2011 Z.z. odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. ak sa štát pôvodu (Spolková republika Nemecko) a vykonávajúci štát (Slovenská republika) nedohodnú inak, výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii pripadá vykonávaciemu štátu. V zmysle § 21 zákona č. 183/2011 Z. z. na preskúmavanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia o peňažnej sankcii vydanom v Slovenskej republike sú príslušné súdy Slovenskej republiky. Podľa § 23 zák. č. 183/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

V zmysle § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 183/2011 Z. z. uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone.

Krajský súd prehliadol, že v trestnom rozkaze Obvodného súdu Böblingen z 5. decembra 2012, sp. zn. 8Cs 101 Js 102406/12 je peňažná sankcia uložená iba vo výške 1200,- Eur (výška dennej sankcie 10,- Eur po dobu 120 dní) a vo vydanom osvedčení podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie je uvedená aj peňažná čiastka na súdne trovy alebo trovy správneho konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu vo výške 60,- Eur a celkovej výšky peňažnej sankcii v sume 1260,- Eur.

V napadnutom rozsudku je suma 1260,- Eur, čím krajský súd prekročil výšku peňažnej sankcie uloženej trestným rozkazom súdu cudzieho štátu, ktorý k tomu nedal súhlas. Výplýva to z priloženého osvedčenia. Už z tohto dôvodu ide o nezákonné rozhodnutie. Poukázal na to tiež prokurátor vo vyjadrení k návrhu na uznanie v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 183/2011 Z. z.

Navyše krajský súd pri uznaní a výkone peňažnej sankcie uloženej trestným rozkazom cudzieho súdu nepostupoval dôsledne podľa § 13 ods. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 183/2011 Z. z., keď nerozhodol podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. o uložení peňažného trestu aj podľa §§ 56 ods. 1 a 57 ods. 2, že vymožená suma pripadá Slovenskému štátu (§ 18 ods. 1, 2 zák. č. 183/2011 Z. z.).

Pri uznaní a výkone peňažnej sankcie uloženej cudzím súdom je potrebné okrem iného vo výroku presne uviesť výšku a druh peňažnej sankcie podľa Trestného zákona Slovenskej republiky. Táto povinnosť vyplýva z § 13 ods. 1, 2 s poukazom na § 2 písm. b/ bod 1/ zákona č. 183/2011 Z. z. Okrem toho vo výroku musí byť uvedená aj skutková veta, aby bolo zrejmé, kde a akým spôsobom bol skutok spáchaný (§ 3 ods. 1, 2, 3 písm. aj/, písm. ak/, 4 zákona č. 183/2011 Z. z.). Ak sa tak nestane, ide o

neúplný výrok o treste.

Krajský súd mal zo správ o pobyte zistené od slovenskej polície, že Q. O. sa v mieste trvalého bydliska dlhšiu dobu (asi dva roky) nezdržiava a od nemeckej polície, že v roku 2013 (v mesiacoch marec, október a november) mal žobrať v Mníchove. Nevyvodil z toho však adekvátny záver pre rozhodnutie.

Najvyšší súd konštatuje, že zistené skutočnosti bránia výkonu peňažnej sankcie na území Slovenska. Q. O. sa nezdržiava na území Slovenskej republiky a je nesolventný. Uloženie miernejšej sankcie, náhradného trestu alebo inej sankcie štát pôvodu v osvedčení nepovolil. Prítom podľa § 4 zák. č. 183/2011 Z.z. rozhodnutie o peňažnej sankcii členského štátu možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak povinný má na území Slovenskej republiky bydlisko, sídlo, majetok alebo príjem.

Prvostupňový súd požiadal od kontaktnej osoby štátu pôvodu dopĺňajúce údaje k vydanému osvedčeniu, ktoré potvrdili zákonnosť postupu pred vydaním trestného rozkazu. K výške peňažnej sankcie nič nepožadoval a štát pôvodu sa k tomu nevyjadril, rovnako ani k pobytu Q. O. v Mníchove alebo na iných miestach Spolkovej republiky Nemecko.

Najvyšší súd si vyžiadal správu mesta Tornaľa (23. február 2015), ktorá potvrdzuje, že Q. O. nevlastní žiadny nehnuteľný majetok a nie je preto daňovníkom mesta Tornaľa. Zo správy a úradného záznamu OO PZ Tornaľa (8., 18. marec 2015) vyplýva, že v letných mesiacoch roku 2008 vycestoval do mesta Stuttgart v Spolkovej republike Nemecko. Pracuje v reštaurácii a žije na adrese M. str. XX, XXXXX Stuttgart, Nemecko, tel. : XXXXXXXXXXXXXXXX. Správa z Interpolu potvrdzuje, že bol naposledy vidieť v novembri 2013 v Mníchove. Informácie o súčasnom pobyte nie sú k dispozícii.

Ďalšie doplnenia na základe dožiadania štátu pôvodu by neviedli k novým zisteniam ohľadne schopnosti povinného k možnosti uhradenia uloženej peňažnej sankcii v zmysle §§ 5, 6 ods. 1, 3, 8 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Na poklade vyjadreného krajský súd nepostupoval správne, keď neodmietol uznanie a výkon peňažnej sankcie. Najvyšší súd napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania Q. O. preto zrušil v celom rozsahu a odmietol uznanie a výkon rozhodnutia - trestného rozkazu o peňažnej sankcii.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.